

Dat geïntimeerde de schade opzettelijk zou veroorzaakt hebben doet geen afbreuk aan zijn hoedanigheid van verzekerde. Het feit dat geïntimeerde geen aanspraak kan maken op dekking voor de door hem veroorzaakte schade, ontnemt hem niet de hoedanigheid van verzekerde.

2. De verwijzing van appellante naar artikel 8 lid 1 Wet Landverzekeringsovereenkomst volgens hetwelk de verzekeraar, niettegenstaande enig andersluidend beding, niet kan verplicht worden dekking te geven aan hem die het schadegeval opzettelijk heeft veroorzaakt, is niet ter zake dienend.

De tussenkomst van appellante is het gevolg van de aansprakelijkheid van de ouders van geïntimeerde op grond van artikel 1384 lid 2 B.W. en niet van een door hen opzettelijk gestelde handeling. Dat appellante op grond van de subrogatie voorzien in artikel 41 lid 1 Wet Landverzekeringsovereenkomst haar uitgaven enkel kan verhalen op derden en geïntimeerde niet als een derde kan beschouwd worden, heeft geen uitstaans met artikel 8 lid 1 Wet Landverzekeringsovereenkomst.

Artikel 1384 lid 2 B.W. laat in de regel weliswaar toe dat de verzekeraar die in de rechten van de burgerrechtelijk aansprakelijke ouders is getreden, zijn vordering tegen de aansprakelijke minderjarige uitoefent doch sluit hierbij de toepassing van artikel 41 lid 1 Wet Landverzekeringsovereenkomst niet uit. Dat in casu geen subrogatoir verhaal mogelijk is, is enkel het gevolg van het feit dat geïntimeerde in de

polis als verzekerde wordt aangeduid. In verzekeringsovereenkomsten waar dit niet het geval is, blijft een subrogatoir verhaal mogelijk onder de voorwaarden van artikel 41 lid 4 en 5 Wet Landverzekeringsovereenkomst.

Of er sprake is van kwaad opzet in de zin van artikel 41 lid 4 Wet Landverzekeringsovereenkomst is verder niet ter zake dienend, nu appellante over geen subrogatoir verhaalrecht beschikt ten overstaan van geïntimeerde.

3. Waar appellante een subrogatoire vordering in de zin van artikel 41 lid 1 Wet Landverzekeringsovereenkomst uitoefent, is de verwijzing van geïntimeerde naar artikel 88 Wet Landverzekeringsovereenkomst waarin de mogelijkheid van een verhaalrecht tegen de verzekerde op grond van een contractueel beding voorzien is, evenmin ter zake dienend. Appellante stelt trouwens zelf dat artikel 88 Wet Landverzekeringsovereenkomst ten deze niet van toepassing is.

Op deze gronden,

Het hof, rechtdoende op tegenspraak;

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond;

Bevestigt dienvolgens het bestreden vonnis.

(...)

Noot

Zie C. VAN SCHOUBROECK, G. JOCQUÉ, A. DE GRAEVE, M. DE GRAEVE en H. COUSY, "Overzicht van rechtspraak. Wet op

de landverzekeringsovereenkomst (1992-2003)", *T.P.R.* 2003, p. 1939-1940, nr. 48.9, p. 1932-1933, nr. 48.5.

Note

Voy. C. VAN SCHOUBROECK, G. JOCQUÉ, A. DE GRAEVE, M. DE GRAEVE et H. COUSY, "Overzicht van rechtspraak. Wet

op de landverzekeringsovereenkomst (1992-2003)", *T.P.R.* 2003, pp. 1939-1940, n° 48.9, pp. 1932-1933, n° 48.5.